

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विकारं हृदयव्यथाऽश्रुनेत्रत्वादिकं ॥ ३१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

संनिग्राह्यात्मानोदुःखं दह्यमानो महीपतिः ॥ बाष्पसंदिग्धया वाचा पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ २४ ॥ बाहुकं उवाच
त्मानमात्मना सत्यो जितः स्वर्गो न संशयः ॥ २५ ॥ रहिता भर्तृभिश्चापि न क्रुध्यंति कदाचन ॥ प्राणांश्चार्त्रिकवचान्धारयंति वरस्त्रियः ॥ २६ ॥ विषमस्थेन मूढे
न परिभ्रष्टसुखेन च ॥ यत्सातेन परित्यक्ता तत्र न क्रोद्धुमर्हति ॥ २७ ॥ प्राणयात्रां परिप्रेप्सोः शकुनैर्हतवाससः ॥ आधिभिर्दह्यमानस्य श्यामानक्रोद्धुमर्हति ॥
॥ २८ ॥ सत्कृताऽसत्कृता वापि पतिं हृत्वा तथा विधं ॥ राज्यभ्रष्टं श्रिया हीनं क्षुधितं व्यसनोत्पुतं ॥ २९ ॥ एवं ब्रुवाणस्तद्वाक्यं नलः परमदुर्मनाः ॥ न बाष्पमशक्तोऽदुः
प्ररुरोद च भारत ॥ ३० ॥ ततः साकेशिनी गत्वा दमयंत्यै न्यवेदयत् ॥ तत्सर्वकथितं चैव विकारं तस्य चैव तं ॥ ३१ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपा
ख्या नप० नलकेशिनी संवादे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ बृहदश्व उवाच
कमानानलं तं वै केशिनीमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गच्छ केशिनि भूयस्त्वं परीक्षां कुरु बाहुके ॥ अब्रुवाणा समीपस्था चरितान्यस्य लक्ष्य ॥ २ ॥ यदा च किंचित्कुर्यात्स
कारणं तत्र भामिनि ॥ तत्र संचेष्टमानस्य लक्ष्यं तीविचेष्टितं ॥ ३ ॥ न चास्य प्रतिबंधेन देयो गिरिपिकेशिनि ॥ याचेतेन जलं देयं सर्वथा त्वरमाणाया ॥ ४ ॥ एतत्सर्वं
समीक्ष्य त्वंचरितं मे निवेदय ॥ निमित्तं यत्त्वया हृष्टबाहुके देवमानुषं ॥ ५ ॥ यच्चान्यदपि पश्येथास्तच्चाख्यं त्वयामम ॥ दमयंत्यैव मुक्तासाजगामाथ च केशिनी
॥ ६ ॥ निशम्याथ हयज्ञस्यालिंगानि पुनरागमत् ॥ सातत्सर्वं यथा वृत्तं दमयंत्यै न्यवेदयत् ॥ निमित्तं यत्तया हृष्टबाहुके देवमानुषं ॥ ७ ॥ केशिन्युवाच
शुच्युपचारो सौ न मयामानुषः क्वचित् ॥ हृष्टपूर्वः श्रुतो वापि दमयंति तथा विधः ॥ ८ ॥ इत्थमासाद्य संचारं नासौ विनमते क्वचित् ॥ तंतु हृत्वा यथा संगममुत्सर्पति यथा
सुखं ॥ ९ ॥ संकटेऽप्यस्य सुमहान् विवरो जायते अधिकः ॥ ऋतुपूर्णस्य चार्थाय भोजनीयमनेकशः ॥ १० ॥ प्रेषितं तत्र राजानुमां संबहुचपाशवं ॥ तस्य प्रक्षालना
र्थं यंकुं भास्तत्रोपकल्पिताः ॥ ११ ॥ ते तेनावेक्षिताः कुंभाः पूर्णा एवाभवंस्ततः ॥ ततः प्रक्षालनं कृत्वा समधिश्चित्य बाहुकः ॥ १२ ॥

दमयंतीति ॥ १ ॥ २ ॥ पाठांतरे संलक्ष्यलक्षणीयं तेत्वया ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शुच्युपचारः जलस्थलशुद्ध्यादिपरः ॥ ८ ॥ संचारं द्वारं हृत्स्वमपि उत्सर्पति दीर्घं भवति ॥ ९ ॥ संकटे संकुचिते एते

न भूमिजयोर्दशितः ॥ १० ॥ पाशवंपशुसंबन्धि ॥ ११ ॥ कुंभाः पूर्णा एवेति जलधानुजय उक्तः ॥ १२ ॥